

MONTOYAS MONOLOGER

UTSIKT FRÅN ETT KONTORSFÖNSTER

En dag i april. Arbetsdag. En helt vanlig dag. Vi skriver bankgiro- och postgiroblanketter i ändlösa banor, det tycks ej bli något slut, vi bara skriver och skriver. Då och då tar man en paus för att svara i telefon eller uträtta något ärende, eller en paus för att bara vila ögonen eller sträcka på armar och ben och skrivmaskinstressade fingrar. Vi tittar ut i ett stycke natur, som så här års börjar röra på sig. Ute är det lätt soldis. Vinden drar genom rasslande trädgrenar och torrt fjolårsgräs. Lågvattnet i Häggån flyter i makliga strömmar, kvillrande och glimmande ibland som en solkatt. Gräset skjuter sina friskt gröna spjut upp ur marken och albuskarna har klätt sig i gulbruna fransar. Ärlan trippar lätt på träbron, småfåglar jaga varandra genom spiréahäcken och i säljträden utanför fönstret drillar bofinken av hjärtans lust, energiskt, som om han väntade sig applåder och i konserten blandar sig då och då en fasan, som stämmer upp sin rostiga solosång. På andra sidan ån, i det gröna rhododendronbeståndet, smyger en vinterruggig katt förstulet omkring och endast några stenkast från denna idyll brusar bilar, tåg, bussar och mopeder förbi i en bullrande, tjutande, knattrande kakafoni.

Vi vänder åter till verkligheten och fortsätter att skriva våra blanketter i ändlösa banor, som aldrig tar slut och tänker förstrött på Erik Axel Karlfeldts sköna vårvinterdikt:

"Jag vill gå ut en violbrun kväll
bland isig björk,
och höra den strykande violoncell
som sväller mörk,
och jag vill höra i fastlagskoral,
det växande visslet av salcional,
den första vårliga eolin,
i morgonens vin."

och undrar över vintern, som aldrig kom. HEJ, VÅREN.

OM KORRIDORER

Korridor. Ett skorrande ord. Man tänker på gnissel och jämmer och mörker. En sjukhuskorridor med sköterskor och läkare, som med snabba steg och fladdrande rockar och förkläden skyndar förbi, sjuka människor, suckande eller jämrande sig, hasar och stapplar omkring på det blanka golvet. Eller en skolkorridor med stimmiga småskolebarn, pladdrande och skrattande tonårselever och allvar-